

HET BLAD VAN DE ALGEMENE STUDENTENRAAD VAN LEUVEN

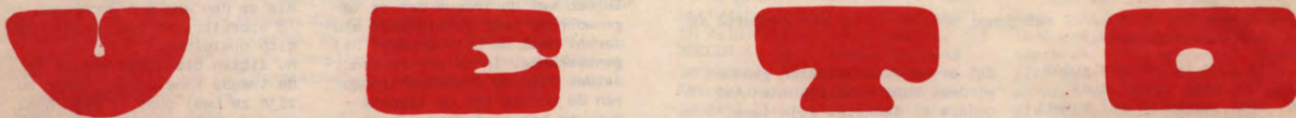
TIJDSCHRIFT IN DUBBELE FORMULE
verschijnt wekelijks

administratie: Bogaardenstraat 3
redactie: Bogaardenstraat 3 tel.23.85.75
H. Geeststraat 90 tel.23.67.73
v.u. m.meeus, bogaardenstraat 3, 3000 Leuven

3de jaargang nr 19

maandag 21 maart

los nummer: 10 fr.

interview met mevr. de vos (u.m.c.)

Iemand die de evolutie van de Sociale Sektor heeft mee-gemaakt, en er zelf een rol in speelt, is Mevr. De Vos, direktie van het Universitair Meisjescentrum. Hieronder spreekt ze over haar ervaringen in de sociale sektor, over haar jarenlange kontakten met de jonge mensen, over haar rol als direktie, over de demokratise-ring van het onderwijs.

14 jaar in de sociale sektor

Mevrouw De Vos, hoe bent U op Studentenvoorzieningen terecht gekomen?

Ik heb pedagogie gestudeerd en baccalaureaat in de Wijsbegeerte achteraf. Als studente hield ik de bibliotheek open van het Universitair Centrum voor Meisjesstudenten. Die werd toen druk bezocht.

In die tijd was ik ook verantwoordelijk voor de opvang van de eerstejaars in het huis Hermelindis, want het Universitair Centrum voor Meisjesstudenten is ontstaan in de Minderbroedersstraat met annexes huize Hermelindis. Daar hebben de Vlaamse meisjesstudenten zich voor de eerste keer afgezonderd van de Waalse meisjesstudenten die in de Sedes zaten. Zij kregen van

Mgr. Van Waeyenbergh (1) een huis op het Mgr. Ladeuzeplein, dat later het Centrum van de Eerstejaars is geworden, waarover ik verantwoordelijk was. Het was mogelijk deze verantwoordelijkheid op te nemen omdat de lessen voor het baccalaureaat 's avonds doorgingen. Dan ben ik in het onderwijs gegaan en heb dus Leuven voor enkele jaren verlaten. Toen de direktie van het Meisjescentrum hier verdwenen was, heeft men mij gevraagd om terug te keren. Dit ging niet onmiddellijk omdat ik een functie had in het onderwijs, die ik niet zomaar kon verlaten. Maar in 1963 ben ik dan naar hier gekomen.

Het is in Uw studententijd geweest dat de Sociale Hulp (2) bestond voor de studenten en voor de bewoners van Leuven. Kunt U ons daar iets meer over vertellen?

Als studentinnen van die tijd, deden we vooral mee aan de jaarlijkse omhalingen, georganiseerd door de studenten. We gingen dan met stootkarren rond, een soort "spullenhulp" eigenlijk. We hadden ook de verantwoordelijkheid voor een paar gezinnen. Zo gingen we een keer in de week naar die gezinnen. We maakten het huis schoon of hielpen een oude grootmoeder die op vier kleine kinderen moest passen, omdat de ouders uit werken waren om geld te verdienen.

Er waren heel wat schrijnende sociale toestanden; zo waren er bijvoorbeeld heel wat kinderen die overdekt waren met exema.

Dan waren er nog de akties in weeshuizen. De weesjes werden naar hier gehaald, zo één of twee maal per jaar met Sinterklaas of met Pasen. Er waren dan studentinnen die iets voor die kinderen maakten of kochten.

Dat soort akties en nog veel meer werden in die tijd georganiseerd, maar niet op zo'n grote schaal voor de studenten zelf.

De studentenvoorzieningen waren dus niet georganiseerd, maar eerder spontaan opgezet, naargelang de omstandigheden?

Ja. Bijvoorbeeld van hieruit werden met behulp van sociaal assistenten mensen opgespoord in het middelbaar onderwijs, waarvan men wist dat ze financieel of sociaal de stap niet konden

zetten om te gaan studeren. Het was niet zo georganiseerd als het tegenwoordig gelukkig wel het geval is. Toen waren er nog geen kortingen op inschrijvingsgeld en zo; toen werd dat sporadisch en naargelang de omstandigheden gedaan.

vervolg p.2

ZWARTE LIJST...

Wij zijn bezig met het aanleggen van een zwarte lijst van VETO-lezers die nog steeds hun abonnement voor deze (3de) jaargang niet betaald hebben. Om aan de harde repressie, die bij het voltooien van de lijst zal toeslaan, te ontkomen, raden wij de betrokken personen aan, zo snel mogelijk de 150 knotten ofwel binnen te brengen op het sekretariaat (Bogaardenstraat 3, Leuven) ofwel over te schrijven op bankrekening 001-0561677-26 van de A.S.R. (zelfde adres) met vermelding "abonnement Veto jg.3". Waarna de naam onherkenbaar zal gemaakt worden op de "black list".

Op het moment dat dit blad wordt samengesteld is het nog te vroeg om reeds een globale evaluatie te geven van de voorbije "veertiendaagse". Dat komt later. Ongeveer gelijk met de veertiendaagse (die Het Volk liet doorgaan onder het motto "Laat ons de universiteit hervormen naar ons beeld en gelijkis"...) was het maar waar!) gaf de nationale overheid een bijkomende "gelegheid" om voor die universiteit, dat onderwijs in de bres te springen: de studiebeurzen en de hervorming van het universitair onderwijs in meer selectieve banen, zoals je uit vorige Veto kon vernemen. De aktie in Leuven startte met informatievergaderingen in de verscheidene fakulteiten, zo wat drie weken geleden. Aan de hand van de "Beurzenberichten" (waarvan nr. 1 en 2 elk op ongeveer 10.000 exemplaren de deur uitgingen), door mondelinge toelichting van mensen van Sociale Raad en van Studentenvoorzieningen, werd de betekenis van deze maatregelen uitgelegd. Een aantal fakulteiten gingen daarna tot aktie over; daarbij kwamen vooral de studenten Rechten in de (media-)kijker. Maar ook andere fakulteitspakkingen (Ekonomika, Politika, Pedagogie & Psychologie, Bioa...) zijn tot aktiviteiten overgegaan. In deze kringen werd afgelopen week een staking uitgeroepen; geen stakingen tout court, maar van de

editoriaal

vrijgekomen tijd werd gebruik gemaakt om verdere informatie te verzamelen, te verspreiden en uit te praten; niet alleen over de twee hoofdproblemen, maar ook over andere problemen i.v.m. het universitaire leven. In die zin pasten deze aktiviteiten uitstekend in de geest van de veertiendaagse.

Er werden prikakties gevoerd, zowel in Leuven als elders, met de bedoeling de media aandacht te laten besteden aan de hele problematiek; iets wat wel nodig bleek, want in de pers, radio en tv is weinig achtergrondinformatie over de akties gegeven.

Wegens het nationale karakter van de problemen, werd al vlug overgegaan tot het oprichten van een nationaal aktiecomité, dat de taak op zich heeft genomen om de initiatieven te bundelen en te koördineren. Het werkt vooral, via informatieteksten en affiches in de verscheidene centra verspreid, aan een nationale betoging op 23 maart e.k. te Leuven.

Dit zal een eerste nationale uiting van protest zijn, die verder zal en moet gevoerd worden. Hoé zal in regionale en overkoepelende aktiecomités besproken moeten worden. Misschien kunnen in de kader van de parlementverkiezingen initiatieven worden ondernomen om de partij en o.m. op deze problematiek van

het onderwijs te wijzen. Ook zal, wat de aktiemogelijkheden betreft, uitgekeken moeten worden naar die formules die - gezien de komende blokperiode, jaja... - realistisch genoeg zijn om met succes uitgevoerd te kunnen worden.

De "veertiendaagse" zal dus zeker niet per 17 maart afgesloten zijn. Integendeel, de vergeringsplannen zijn te belangrijk in het kader van de demokratisering van het onderwijs, om te laten wachten tot een volgende veertiendaagse. Verdere aktie is nu geboden.

Dit is misschien een geruststelling voor menig professor, die tot voor kort met de handen in het haar zat om oplossingen te zoeken om de kursus tot het einde van het academiejaar te rekken... ■

Verrast?

Ja, wij ook... Door de oververhitting bij Veto 17 van de onderwijsveertiendaagse, hadden we ons totaal "vergalloperd" in de timing van de verdere Veto's.

Inderdaad, je krijgt hier dus weer een Veto-gazet, en tegen 29 maart komt er nogmaals een dikke Veto, zoals beloofd voor al gewijd aan de struktuur van de A.S.R.. Sorry.

In die tijd zijn ook de initiatieven gegroeid als Acco, de Alma...

Ik ken wel een paar mensen die aan de basis lagen van de Acco. De Acco is gegroeid uit mensen met initiatief, zowel op sociaal als op commerciële gebied. Het is eigenlijk allemaal gegroeid uit een geest voor kooperatieven. Het was een groepje studenten die zich afvroegen of ze het niet goedkoper zouden hebben als ze samen dingen aankochten.

Zo werd de Acco aanvankelijk een kursusdienst en stencil-dienst met allemaal studenten die erin werkten. Wat de Alma betreft, er was in die tijd een inspekteur aan de universiteit die veel contact had met studenten; en ik geloof wel dat de Alma ontstaan is uit samenspraak tussen die inspekteur en de studenten.

U komt iedere dag in contact met jonge mensen. Is er een evolutie in mentaliteit waar te nemen?

Evolutie vind ik wel een groot woord. Het gaat vooral heel vlug. Soms zeggen we wel schertsend dat het lijkt alsof we om de twee jaar een andere generatie hebben. Het lijkt meer op een golvende beweging, waarbij ik niet bedoel: hoogten en laagten, maar de nogal sterke wijzigingen. Maar ik zou geen enkele appreciatie of depreciatie kunnen uitspreken, nocht over het verleden, noch over het heden, noch voor de toekomst.

Over het algemeen ben je meer gekoncentreerd op de mensen die voor je staan, zodat je minder nadent over hoe ze vroeger waren en of je dat liever had. Wat ik wel vind is dat de jonge mensen opener zijn en dat ze kortdader zijn in hun openheid of hun geslotenheid, zodat je je minder in hen vergist.

Ze zijn minder stiekem dan vroeger. Ik denk hierbij aan het binnendringen langs vensters en deuren.

Ik geloof dat het al jaren geleden is dat we nog zware moeilijkheden hadden met ouders, en ook

dat er sancties moesten genomen worden. Want moeilijkheden met ouders en sancties zijn twee verschillende dingen.

Bijvoorbeeld: stel dat er een meisje is dat vaak laat binnenkomt of helemaal niet binnenkomt, en je weet dat je dat niet openbaar kunt maken aan de ouders, omdat ze dat niet zullen begrijpen. Hier gaat het immers niet om het feit dat het meisje laat wegblijft of helemaal niet binnenkomt, maar om het feit dat er een situatie groeit die ze niet zal kunnen dragen met de consequenties in het gewone burgerlijke leven, waarvan ze volkomen afhankelijk is. Wel, als ze dan open zijn, is er helemaal geen probleem; je laat de situatie rijpen tot op het ogenblik dat je zegt: "nu moet je voorzichtig zijn".

Dit is voor een stuk onze functie hier: van er middenin te leven, en in de mate van het mogelijke feeling te hebben voor de steeds sterk wijzigende mentaliteit.

Wat ik wel graag zou hebben is, dat de meisjes zich meer zouden engageren in om het even wat;

hiermee bedoel ik in wat ieder persoonlijk interesseert. We hebben er tegenwoordig heel veel die zich niet durven engageren, zeker niet de eerste maanden dat ze hier zijn. Maar als die mensen eenmaal in de eerste licentie zitten, dan zien ze het nog niet en dat vind ik zo erg. Dat probeer ik ze dan met hand en tand uit te leggen, als ik de kans krijg, dat ze een levensorganisatie zouden moeten hebben. Ik heb wel de indruk dat ze tegenwoordig meer gemotiveerd zijn. Neem nu bijvoorbeeld bij geneeskunde. In de eerste kandidatuur zijn de studententinnen van de eerste tot de laatste dag van het jaar dood van de schrik. Ik spreek nu van enkele studentinnen die ik verleden jaar beter heb leren kennen. Een ervan was in juli door, twee in september en één was er niet door. Maar die hebben enorm ge-

werkt, en op zo'n manier dat er tijd over bleef voor bepaalde engagementen.

Maar dat is gewoon onmogelijk. Het beste wat ze al kunnen doen is mekaar steunen als ze naar een examen moeten, of, als er een vergadering is in het huis hier, waar ze wonen, er naartoe gaan, of eens een pannekoekenavond houden. Dat is zo'n engagement hebben dat je kan zeggen: hier en nu doe ik wat ik kan. Als er dan een examenperiode in 't vooruitzicht is, moeten ze zich opsluiten.

Nu zitten diezelfde mensen in de tweede kandidatuur, maar nu zijn ze heel open. Ze doen heel veel voor de eerstejaars. En 't is niet alleen hun studie in de enge zin van het woord die hen bezig houdt. Als er bijvoorbeeld een meeting is over medische problemen, dan gaan ze daar allemaal naartoe, want ze voelen zich daartoe in geweten verplicht.

Bemoeden de studenten zich vandaag de dag nog met de Lewense bevolking?

Hier op het Meisjescentrum zijn er verscheiden die regelmatig naar het bejaardentehuis E. Remy gaan, oudjes bezoeken. Dat

zijn zo van die simpele dingen, maar het gebeurt toch maar. Zien bezoeken gebeurt ook, maar erg sporadisch.

Vroeger was de Sociale Hulp aan de studenten meer karitatief ingesteld; nu ziet men het meer als iets waarop de studenten recht hebben. Dat is toch een hele verandering?

Dat is naar mijn oordeel een enorme vooruitgang, die zich opdrong door het studentenaantal. Vroeger was er meer een persoonlijke betrokkenheid. Vroeger toen ik studente was, kon het wel eens gebeuren dat de rektor persoonlijk berispingen gaf aan een studentin, waarvan hij toevallig had gemerkt dat ze te laat thuis kwam. Dat kwam omdat het studentenaantal erg miniem was. Toen kreeg de universiteit nog geen staatsubsidies. Mgr.

Van Waeyenbergh vloog toen ieder jaar naar de V.S. om met één of andere toezegging terug te keren.

Eens dat de subsidies gekomen zijn, is het niet meer dan normaal dat men gaat kijken wat de plichten, de rechten en de behoeften zijn van de studenten, en hierbij is de inspraak van de studenten ook belangrijk.

Studenten reageren vlug als er één van zijn rechten wordt aangetast. Door niet-studenten wordt dat vaak aanzien als protesteren voor eigen belang. De student zou eigenlijk ook tegen andere dingen in de maatschappij moeten protesteren, want hij zit in een bevoorrechte positie.

Dit zou eigenlijk een ideale periode zijn om aan opbouwend werk te doen. Er zijn verschillende manieren van protesteren. Men kan bijvoorbeeld op voorhand gaan nadenken en vragen richten, en misschien krijg je hier wel een antwoord op. Krijg je dat niet, dan heb je het recht en de plicht om massaal te protesteren.

Ik vind dat de student het recht heeft om wat breder te kijken en bepaalde dingen te gaan utpluizen en voorstellen te doen aan die mensen die toch betaald worden om er iets aan te doen. En als dat egoïstische dingetjes zijn, dan is dat jammer.

Er heeft een artikelenreeks in "De Standaard" gestaan over "Stilte op de Campus", waarin men zegt dat de studenten vroeger makkelijker gingen protesteren; nu heerst er volgens het artikel een geest van apathie.

Ik denk dat het ligt aan een gebrek aan communicatie tussen de mensen, zoals vrijgestelden die er veel tijd in steken om het bewustzijn van de student te verhogen, en de massa studenten. Het is misschien een dwaze

droom dat je problemen zou vinden die niet in hun eng milieu liggen en waarvoor je de studentenmassa zou kunnen wakker schudden, door ze klaar te doen inzien dat ze niet anders kunnen. Maar hoe en wat?

Dat is het probleem. Zolang het kleine problemen aangaat, vlot het wel, maar zodra je verbanden gaat leggen en alles in een algemene kontekst gaat zien, dan willen ze niet meer mee.

Toch hoor ik van projecten die alternatief uitgewerkt worden en die toch gehoor vinden bij de studenten. Er zijn nu ook een heleboel dingen verbeterd op het gebied van communicatie tussen studenten en professoren. Dingen die vroeger ondenkbaar waren.

ven in Leuven. Ze komen 's maandags zo laat mogelijk toe en 's vrijdags gaan ze zo vroeg mogelijk naar huis. Tot op een ogenblik waarop ze helemaal niet naar huis gaan. Ik vind het erg dat de studenten hun leven niet in eigen haden kunnen nemen op een progressieve, volwassen manier.

Wat vindt U van de evolutie van residenties naar gemengde gemeenschapshuizen?

De evolutie is dat de studenten op een bepaald ogenblik hebben gevoeld dat het goed was hier en nu in gemengde gemeenschapshuizen te gaan wonen. Vroeger was

dat ondenkbaar. Het was een symptoom van de mentaliteit van die tijd, dat een meisje op een meisjeskots ging en dat een jongen een jongenskots betrok. De ouders wil-

vervolg van p. 2

den dat zo. De ouders gingen in die tijd ook mee om een kot te zoeken.

Het gaan samenwonen op een gemengd gemeenschapshuis en de voorhuwelijks betrekking moe-

Wat betekent "demokratisering van het onderwijs" voor U?

Ik vind dat, afgezien van het feit of een kind uit een goeie milieu of een kind uit een arbeidersmilieu gelijke kansen heeft om te gaan studeren, het arbeiderskind vaak benadeeld is, doordat het alle bestaande mogelijkheden niet ziet. Een arbeiderskind zal burgerlijk ingenieur gaan studeren - en daar de

ten niet als zodanig slecht beoordeeld worden; zolang dit gebeurt vanuit een authentieke houding van de personen en niet uit pure reactie, vind ik dit niet slecht.

mogelijkheid misschien toe hebben - omdat zijn vader bijvoorbeeld de mijningenieur kent. Maar het zal niet zo gauw Politieke en Sociale Wetenschappen gaan studeren om dan diplomaat te worden; niet dat hij het niet zou kunnen, maar omdat dit te ver van hem afstaat. Zelfs als een arbeiderskind,

eenmaal afgestudeerd, burgerlijk ingenieur is, beseft het niet wat de mogelijkheden zijn voor hem, en gaat hij weer in loondienst, en wordt weer een (goed betaalde) arbeider. Dit probleem vond ik goed geïllustreerd in een strip in één van de vorige Veto's: een

kind uit een goeie milieu en een arbeiderskind, worden bij de geboorte verwisseld; vanuit hun sociaal milieu krijgen ze niet dezelfde kansen voor hun verdere ontplooiing.

nico

- (1) Mgr. Van Waeyenbergh: rektor van de Leuvense Universiteit in de jaren '50.
- (2) Sociale Hulp: opgericht in het teken van het kristelijk humanisme, had het initiatief een tweeledig doel: materiële hulp bieden aan noodlijdenden, en de sociale zin van de studenten bevorderen door hen in contact te brengen met de armoede. S.H. hield in '63 op zelfstandig te bestaan en werd een afdeling van U.P. om halfweg de jaren '60 te verdwijnen.

ATOL

WAAROM NOG EEN VERENIGING?

Omdat de leden van ATOL er van overtuigd zijn dat een aangepaste technische vormgeving van de ontwikkeling nodig is, vooral in die gebieden die in de huidige wedloop naar ontwikkeling weinig kansen hebben.

ATOL wil meewerken om deskundige technische oplossingen te helpen vinden voor de meest dringende problemen in de ontwikkelingslanden.

Daarom richt ATOL zich vooral naar de armste, vooral rurale gebieden.

VOOR WIE?

De vereniging tracht te werken voor de armste bevolkingsgroepen, waar de zelfhulp kan bevorderd worden door de aanbreng van deskundigen.

HOE?

ATOL

- verzamelt informatie over aangepaste technologie hier en in ontwikkelingslanden;
- is een draaischijf tussen personen met vragen en personen met mogelijke antwoorden;
- wil de studie en discussie over de aangepaste vormgeving van de ontwikkelings bevorderen.

De technische oplossingen die geboden moeten worden:

- gericht zijn op zelfhulp;
- de plaatselijke werkgelegenheid bevorderen;
- zoveel mogelijk gebruik maken van plaatselijke materialen en

- energiebronnen;
- de vitale behoeften prioritair bevredigen;
- zo technisch en efficiënt mogelijk zijn;
- rekening houden met de totale levensproblematiek van waaruit de vraag gesteld wordt.

ANTWOORDEN OP WELKE VRAGEN?

"Hoe regenwater opvangen, conserveren en gebruiken in een streek met vooral strodaken?"

"Hoe een automotor ombouwen tot een waterpomp? Welk is dan de omvang van de corrosie?"

Bestaan er plannen van goedkope dorsmachines? Hier wordt gedorsten met paardenhoeven en de huur van de paarden wordt te duur.

"Is er dokumentatie, liefst in het Spaans, over de opleiding van medische assistenten voor het platteland?"

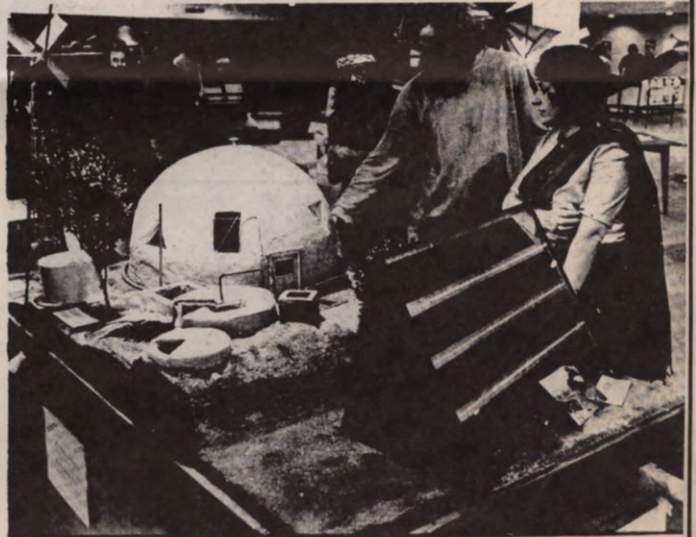
De gestelde problemen kunnen de volgende terreinen bestrijken: voeding, gezondheidszorg, woningbouw, electriciteit, waterwinning, grondbescherming, didactiek?

Indien ATOL zelf de vraag niet kan beantwoorden, wordt er verwezen naar andere personen of instellingen die kunnen helpen.

DOOR WIE?

De vereniging bestaat uit leden die:

- technisch advies geven vanuit hun wetenschappelijke of praktische achtergrond;
- administratieve taken op zich nemen om de werking mogelijk te

maken;

- door morele en financiële steun de vereniging leefbaar te houden.

EN WIE ZAL HET BETALEN?

Het advies verstrekt door ATOL is gratis. Bij voortverkoop van bestaande plannen en documentatie worden er slechts verzendingskosten aangerekend.

De administratiekosten worden gedragen door de lidmaatschapsbijdragen (min. 300 fr). Voor de financiering van bepaalde grotere projecten en uitgaven wordt

er beroep gedaan op donateurs en subsidies.

WAAR KAN U ONS VINDEN?

Om een permanente werking mogelijk te maken is er een secretariaat: VLAMINGENSTRAAT 5, Leuven tel. 016/22.45.17 of 23.85.74 Daar is er dokumentatie voorhanden over aangepaste technologie.

Er kan ook afgesproken worden voor een persoonlijk onderhoud met deskundige medewerkers. Technische, administratieve en financiële hulp zijn er welkom.

Koning Parcival spreekt Esperanto

Koning Parcival, Ridder van de Witte Fiets, heeft vanaf Bazel 1000 km met zijn fiets gereden om Koningin Juliana van Holland te vragen of zij met hem Esperanto wil leren, en om hier in Brussel een Esperanto-school te stichten voor de direkte kandidaten van het Europees Parlement (medewerkers gezocht).

Koning Parcival heeft het voor al zijn aanhangers tot plicht gemaakt het uiterste te ondernemen, om een algemene volksbindende taal en geschrift in te voeren op deze aarde, die

als tweede taal in alle scholen van de wereld geleerd wordt.

WAAROM JUIST ESPERANTO?

De wereldtaal wordt slechts dan een realiteit, wanneer de Algemene Vergadering van de UNO of het Universele Huis der Rechtvaardigheid een wereldtaal kiest, toepast en verkondigt. Tot deze datum zullen de grootmachten zich onderling het veto uitspreken.

De Russen, Chinezen en Arabiers beschouwen het Engels als symbool van het "kolonialisme" en van het "kapitalistisch imperialisme", terwijl de Amerikanen het Chinees als wereldtaal (Chinees is de meest verspreide taal) afwijzen.

In de hoop dat het Chinees, het Russisch of het Engels als wereldtaal eens de wereld zou beheersen, hebben de afgevaardigden van de wereldmachten een neutrale taals als het Esperanto tot nog toe afgewezen, met als argument dat er te weinig leraars zijn die het Esperanto onderwijzen!

Voor Esperanto bestaan er momenteel kleine basisgroepen in elke grootstad van de wereld, en het grootste Esperanto-tijdschrift wordt in Peking gedrukt. Ze is veruit de meest gesproken neutrale taal in de wereld, die niet met een filosofie, een godsdienst en een grosmacht verbonden is.

Om deze redenen heeft koning Parcival zich boven het volk verheven en zichzelf en zijn volk de plicht opgelegd om Esperanto te leren en te verspreiden. Is het niet een goddelijke plicht om een rechtvaardige koning te volgen?

En daarom wil Parcival ook in Leuven zijn taal komen leren aan belangstellenden.

Dese lessen gaan, één avond per week, plaats vinden in ISOL en wel zo gauw we een paar gegadigden gevonden hebben.

Laat het weten aan ISOL

Bogaardenstr.8
tel. 23.50.57

voor verdere praktische regelingen.

wegwijzer

Het "Zwertschrift Onderwijs" van Politika (aangekondigd in Veto 17) is klaar. Het kan misschien ook nuttig zijn voor andere fakulteiten. Daarom, als je je haast kun je nog een exemplaar in de wacht slepen op het secretariaat van Politika, Parkstraat 49.

Veerle Enslin & Co, Luxemburg straat 29, 1040 Brussel, 1ste licentie Lichamelijke Opvoeding zoeken nu reeds een gemeenschapshuis voor 6 personen of meer voor het akademiejaar '77-'78. Wie kan er eentje aan de hand doen?

Het "zomerprogramma '77" van JEST (Jeugd- en Studententourisme v.z.w.) is klaar. Een brochure met alle informatie hierover, kan je krijgen op het secretariaat, Bondgenotenlaan 115, Leuven, tel. 22.76.10; van maandag tot en met vrijdag 10 - 18u.

opendeurdag almakeuken

Op initiatief van de Sociale Raad werd, met de actieve medewerking van de Alma-directie, een rondleiding georganiseerd door de centrale keuken van Alma (onder Alma II).

Op woensdag 2 maart gingen een honderdtal studenten op verkenning, met als begeleiders de directeur van Alma, Mangelschots en de boekhouder-verantwoordelijke aankoopdienst, Crabbe. Wegens het succes werd de rondleiding de volgende dag herhaald voor een 75-tal belangstellenden. Hieronder enkele beelden.

Een middagmaal begint normaal met soep. Die wordt, behalve 's maandags, door de koks in de keuken gemaakt. In grote ketels wordt de bouillon, met groenten en vlees, gemaakt.

Het gehakt, dat regelmatig onderdeel uitmaakt van de hoofdschotel, wordt eerst in de beenhouwerij (in de Bierbeekstraat) gemalen, maar wordt in de centrale keuken nog eens extra bewerkt.

Sinds dit jaar is er een extra voorziening: de (W)alternatieve keuken van kok Walter. Die vindt nogal wat afnemers, zodat ook hier voor de bereiding een beroep wordt gedaan op (middel-) grote kookpotten".

Behalve maaltijden voor de verschillende universiteitsrestaurants in Leuven en Heverlee, doet Alma ook aan dienstverlening aan studentenhuizen (o.a. Justus Lipsius), fakulteiten en scholen. Op de foto wordt een kipenschotel bereid.

Via de liften komen de dienbladen met borden en bestek op de rolband. Daar worden, meestal door jobstudenten, de plateaus systematisch leeggemaakt; schotels, bestek, glazen verdwijnen dan apart in de vaatwasmachine.

BANKENBOYCOTAKTIE

In Veto 6 werd een oproep, gelanceerd door AKZA, afgedrukt, waarin werd gewezen op de medewerking van een aantal Belgische banken (Generale Bankmaatschappij, Kredietbank, Bank Brussel-Lambert en Parisbas) aan het ondersteunen van het apartheidsregime in Zuid-Afrika; er werd opgeroepen om deze banken ter verantwoording te roepen en - om dit kracht bij te zetten - rekeninghouders aangespoord om hun rekening bij deze instellingen op te zeggen. Deze motie werd ook aan de kringen en de raden voorgelegd. Een aantal kringen veranderden van bankrekening, een beslissing waaraan heel wat discussie vooraf was gegaan, vooral over de betekenis van deze boycot; ook werd de (eerder) symbolische daad van opzegging afgewogen tegen de praktische moeilijkheden die zich voor sommige stelden. De Kriminologische Kring probeerde in januari jl., samen met AKZA, een debat te organiseren met de betrokken banken over hun aandeel in de ondersteuning van het Vorsterregime; de banken stuurden hun kat, wat veelbetekenend is.

En waarover gaat het dan?

"Nu de zwarte volkving in en rond Zuid-Afrika steeds meer in beweging komt, is het voor het blanke minderheidsregime van Vorster een zaak van levensbelang de belangrijkste economische sectoren in de Zuidafrikaanse economie steeds meer in handen van Afrikaner (=blanke) kapitaalgroepen te brengen. Het buitenlandse industriële kapitaal wordt ertoe aangespoord samenwerkingsvormen met partikuliere Afrikaner kapitaal of met staatsondernemingen aan te gaan. Andere buitenlandse ondernemingen (bv. in de auto-industrie) worden afhankelijk gemaakt van door de overheid gecontroleerde sectoren of ertoe

WAAR GAAT HET GELD NAARTOE?

Eerst en vooral worden de buitenlandse leningen aan de centrale overheid gebruikt om de tekorten op de lopende rekening van de betalingsbalans te dekken. Doordat de overheid heel wat sectoren direct controleert, moet zij heel wat gaan importeren. Denken we maar aan de olierekeningen voor de energievoorzieningen. Hierdoor gaat de lopende rekening al vlug een tekort vertonen dat dan zoveel mogelijk moet gedekt worden met een positief saldo op de kapitaalsrekening, d.w.z. kapitaalimport, dus leningen.

VERDEN GEbruikt DE CENTRALE OVERHET AANDEEL VAN "ONZE" BANKEN

+ In 1963 vormde de Generale Bankmaatschappij (GBM) samen met vijf andere Europese banken de European Banks International Company (EBIC). Via de Amerikaanse dochteronderneming (European American Banking Corporation - EABC) werden de afgelopen jaren vele leningen verstrekt aan de Zuidafrikaanse staatsondernemingen. Zo werden in de zgn. "Frankfurter dokumenten" (juli '73) een groot aantal geheime bankleningen via EABC onthuld. Het ging in totaal om een bedrag van 210 miljoen dollar (6 leningen). Deze werden in de periode tussen 1970 en 1972 verstrekt aan het Zuidafrikaanse Ministerie van Financiën (150 miljoen dollar in 3 leningen), ISCOR - staal en ijzerondernemingen - (2 leningen van totaal 30 miljoen dollar) en ESCOM - elektriciteitsvoorziening - (een lening van 30 miljoen dollar). Aan de lening aan het Zuidafrikaanse Ministerie van Financiën werte de GBM afzonderlijk nog eens voor 3 miljoen dollar mee, en aan de lening aan ESCOM voor 2 miljoen dollar. De EBIC richtte enkele jaren geleden een kantoor op in Johannesburg en probeert zijn belangen in Zuid-Afrika uit te breiden. Zo maakte het concern in oktober '74 bekend een belang te willen nemen in de Transoranjebank, een dochteronderneming van Volkskas (de bank voor het Afrikaner partikuliere kapitaal). Naast EABC en de Volkskas zou Sanlam (Afri-

verplicht onderdelen te gebruiken, die door Zuidafrikaanse ondernemingen geproduceerd worden. Het buitenlands bankkapitaal wordt direct gebruikt om het Afrikaner aandeel in de Zuidafrikaanse economie op te voeren. Dankzij de relatief hoge rentestanden in Zuid-Afrika, de uitgebreide garanties die door de apartheidsregering verstrekt worden en de grote toekomstmogelijkheden van het grondstoffenrijke Zuid-Afrika zijn de buitenlandse bankconsortia maar al te graag bereid onze spaarcentjes naar het apartheidsland over te hevelen, voornamelijk onder de vorm van leningen.

heid (en ook de regionale overheden zoals de steden) deze buitenlandse leningen ook om begrotingstekorten te dekken. In het land zelf zijn de mogelijkheden om geld te verkrijgen niet voldoende om in de behoefte te voorzien. Tenslotte zijn het natuurlijk de staatsondernemingen zelf die autonoom optreden op de Europese kapitaalmarkt om geld te nemen wanneer zij grote investeringen plannen. Buitenlandse leningen zijn essentieel voor de overleving van het Zuidafrikaanse apartheidsregime.

kaner verzekeringsmaatschappij) deelnemen. Men had ook al een nieuwe naam voor de bank bedacht: Europe-South African Banking Corporation. Het belang van de EABC zou 30% zijn, het maximumbelang dat buitenlandse bankinstellingen in Zuidafrikaanse banken mogen bezitten. De onderhandelingen tussen Volkskas/Sanlam en de EABC waren eind '73 begonnen. Officials van de Deutsche Bank (één van de EABC-partners) zouden de leiding van de bank krijgen. De opening werd begin '76 verwacht. Tot nu toe is er echter om financiële redenen nog niets gebeurd. Als het project zou doorgaan, zou er een directe band ontstaan tussen de EABC en het partikuliere Afrikaner kapitaal.

+ Ook de Kredietbank maakt deel uit van internationale bankconsortia. Eén daarvan is de Inter-Alpha Banks Group. De activiteiten van de Kredietbank via deze consortia in Zuid-Afrika zijn ons echter niet bekend. Voor de Kredietbank wordt dit echter ruimschoots gekompenseerd door de belangrijke plaats die zij inneemt bij de leningen die de Zuidafrikaanse overheid en staatsondernemingen plaatsen op de Europese kapitaalmarkt. De Kredietbank heeft nl. via haar Luxemburgs filiaal dikwijls de leiding of is bij de leiding betrokken van leningen die Zuid-Afrika plaatst op de Europese kapitaalmarkt. Dit impliceert dat

de Kredietbank borg staat voor de plaatsing (verkoop) van de lening onder het publiek en dus zelf dat stuk van de lening opkoopt dat ze niet kan plaatsen (verkopten) bij het publiek. Een serieus engagement dus. Natuurlijk ontvangt de bank ook nog een rijkelijke vergoeding voor die kerwei.

+ De Bank Brussel-Lambert maakt deel uit van de internationale bankengroep ABECOR, die ook een vertegenwoordigingskantoor heeft in Zuid-Afrika, Johannesburg. ABECOR is de grootste Europese bankgroep. Ze onderhoudt nauwe betrekkingen met de Banque de Société Financière Européenne (SFE), waarin naast de ABECOR-banken ook de Japanse Sumitomo-bank en de Bank of America zit-

ten.
+ Tenslotte kan vermeld worden dat de bovenvernoemde banken ook in het meest recente verleden hun activiteiten op de Europese kapitaalmarkt ten voordele van het Zuidafrikaanse apartheidsregime hebben voortgezet en geïntensifieerd; voor een aantal leningen waren de banken "verkopersbanken", d.w.z. dat ze bereid gevonden werden - tegen een vergoeding uiteraard - de obligaties van die leningen te verkopen in hun kantoren. Dit engagement strekt zich enkel uit tot de verkoop en niet tot enige waarborg voor plaatsing zoals bv. bij de leningen van de Kredietbank hierboven.

DE GEVOLGEN VAN DEZE FINANCIËLE TRANSAKTIES

De gevolgen van deze financiële transakties voor het zwarte bevolkingsdeel van Zuid-Afrika, Namibië en Rhodesië zijn niet gering. Van de voordelen van de gigantische projecten zullen ze nauwelijks profiteren. De nadelen van de "apartheidisering" van de economie zullen wel volledig op hun hoofd neerkomen. Eén van de doeleinden van het vergroten van het Afrikaneraan-deel in de economie is namelijk juist het handhaven van de apartheid. Daarnaast is de verhoging van de defensie-uitgaven voornamelijk gericht op de onderdrukking van iedere protestbeweging tegen apartheid in het binnenland en tegen elke steun vanuit het buitenland voor die strijd. Uit het voorgaande moet men overigens niet de konklusie trekken dat het buitenlandse kapitaal in de hoek gedrongen wordt. De voorwaarden waaronder samenwerkingsverbanden worden aangegaan met staatsondernemingen zijn meestal zeer aantrekkelijk. Bovendien krijgen de buitenlandse particuliere ondernemingen langs deze weg een stevige vinger in de pap bij de exploitatie van Zuid-Afrika's grondstoffenrijkdom. De schijn van de zgn. ontspanningspolitiek en van "vermenselijking" van de kleine apartheid moet ons niet bedriegen. Zowel de "apartheidisering" van de economie als de enorme verhoging van de defensieuitgaven wijzen op het tegendeel: de apartheidsaanhangers zijn bezig stellingen op te

werpen tegen de steeds toenemende bedreiging van het apartheids-systeem. Zowel binnen als buiten Zuid-Afrika zal de weerstand tegen apartheid - de meest absurde vorm van rassendiskriminatie in de hele wereld - voortdurend toenemen. Vorster weet dat maar al te goed. Voor hen is het dus noodzakelijk bondgenoten te zoeken of potentiële vijanden (zoals de meeste Afrikaanse landen) gunstig te stemmen. Daarnaast moeten ze proberen economisch en militair zo onafhankelijk mogelijk te worden. De buitenlandse banken spelen hier een belangrijke rol. Hoe de banken het ook wenden of keren, ze helpen direct mee aan de handhaving van een onmenselijk systeem dat zonder hulp van buitenlandse kapitaalgroepen weinig kans zou hebben. Juist op een moment in de geschiedenis van Zuidelijk Afrika, dat fascistische regimes als dat van het vroegere Portugal verslagen zijn, dat het rascistische rebellenregime van Ian Smith op het punt staat ineen te storten en dat het Zuidafrikaanse regime bij de door haar onderdrukte bevolkingsgroepen steeds meer verzet ontmoet, meent het internationale bankwezen ter hulp te moeten schieten om het apartheidsstelsel van de ondergang te redden. Het argument dat een particuliere onderneming zich van ethische motieven niets hoeft aan te trekken, is natuurlijk niet nieuw. Met dit argument zijn in de geschiedenis tal van misdaden tegen de mens-

heid gefinancierd. We hoeven maar te denken aan de rol van het particuliere bedrijfsleven in Hitler-Duitsland om te beseffen dat dit bedrijfsleven voor niets terugdeinst. Ons spreekt dit argument echter geenszins aan en we behouden ons dan ook het recht voor financiering van misdaden tegen de mensheid te vuur en te zwaard te bestrijden.

De slechte financiële situatie van Zuid-Afrika (door de internationale crisissituatie van het kapitalisme en meer specifiek door de deling van de goudprijs) en de revolutionaire ontwikkelingen in Zuidelijk Afrika steken ons hierbij wel een handje toe. Zuid-Afrika is geen risicoloos investeringsparadijs meer. De leningsvoorwaarden waaronder leners uit Zuid-Afrika kredieten kunnen krijgen, worden steeds ongunstiger. Op 25 van de 28 lopende Zuidafrikaanse leningen moet een rente van meer dan 10% betaald worden; op 9 meer dan 11% en op 4

zelfs meer dan 12%. Ook worden leningen aan Zuidafrikaanse ingezetenen meestal in de vorm van zgn. "roll-over" kredieten verstrekt, dit zijn leningen waarvan de voorwaarden periodiek worden aangepast aan de marktsituatie.

We moeten deze crisissituatie waarin Zuid-Afrika zich bevindt, met een verscherping van de tegenstellingen uitbuiten. Door Zuid-Afrika's financieringsproblemen nog een beetje te verzwaren, mikken we recht in het hart van de apartheidspolitiek; apartheid is immers de meest afschuwelijke bestuursvorm van deze tijd, die er uitsluitend op gericht is een onbeperkt zwart arbeidspotentieel permanent ter beschikking te houden voor de blanke economie in Zuid-Afrika.

Dat de anti-apartheidsakties en uitspraken van de Algemene Vergaderingen van de Verenigde Naties, de Wereldraad der Kerken, het Internationaal Verbond van Vrije Vakverenigingen, de Orga-

nisatie van Afrikaanse Eenheid en tal van anti-apartheidsorganisaties in de hele wereld, zowel de leners (Zuidafrikaanse staatsondernemingen en de overheid) als de uitleners (internationale bankconsortia) kennelijk tot nog grotere voorzichtigheid en geheimzinnigheid brengen, blijkt uit het feit dat banken in de V.S. gevraagd hebben hun naam bij leningen aan Zuid-Afrika niet meer te noemen en dat een staatsonderneming als ISCOR niet meer bekend maakt hoeveel in het buitenland

wordt geleend.

De kansen op succes van tegen de banken, die Zuid-Afrika financieren, gericht boycotacties zijn duidelijk aanwezig. Verschillen de Amerikaanse banken hebben n.a.v. dit soort acties hun kredietverlening aan het apartheidregime moeten staken."

(uit: "Geen geld voor Apartheid!", Wereldwinkelschrift 8; geschreven door AKZA, en uitgegeven door Kritak, Schreursvest 63, Heverlee - 35 fr.)

Naast de kringen, hebben de A.S.R. en de respectievelijke raden, ISOL, Kringraad, Kultuurraad en Sociale Raad, besloten gevolg te geven aan de boycot-oproep en hebben hun bankrekeningen bij de Kredietbank overgezet naar de parastatale ASLK. Wij hopen dat hierdoor nog organisaties in Leuven aangespoord worden deze aktie te ondersteunen.

Ter informatie geven we hieronder de bankrekeningnummers:
 A.S.R. :001-0561677-26 Kultuurraad:001-0565362-25
 ISOL :001-0561696-45 SocialeRaad:001-0561650-96
 Kringraad:001-0561731-80

ná de week van de toekomstige leraar

Van 14 tot 18 februari organiseerden een aantal studenten L & W "De Week van de Toekomstige Leraar". In samenwerking met het aggregatiecentrum werden een aantal activiteiten op het getouw gezet, die niet aan bod kwamen in de aggregatieopleiding. Zo waren er onderwijsfilms (China, Duitsland), uiteenzettingen met bespreking achteraf (I-lich, verhouding leraar - leerling), een informatiebeurs, een spelnamiddag (taal- en maatschappij-spelen), contact met leraars van allerlei richtingen en slag, handboekanalyse, statutenkwesities, enz... Tot slot werd de aggregatieopleiding onder de loupe genomen. Want dit moest het uiteindelijk doel en resultaat van de week worden: zichzelf overbodig maken door de activiteiten in te werken in het bestaande curriculum, ter aanvulling of ter vervanging van de bestaande vakken en seminaries.

En dat er een leemte bestaat was overduidelijk na die week. Liever dan de activiteiten te bespreken, willen we hier enkele opvallende resultaten en vaststellingen naar voor brengen.

Opvallend was, dat veel studenten gedurende deze week voor de eerste maal de kans hadden (of grepen) om over hun onderwijs-

problemen te spreken, de visie of idealen die zij hadden, de schrik waar ze mee zaten. Belangrijk was dat ze die problemen ook bij anderen herkenden, en op die manier een zekere 'steun' of 'stimulans' konden ondervinden. Velen zitten immers met dezelfde knoop, dezelfde vrees.

IK VERWACHT ZOVEEL VAN DE TOEKOMST

Deze week werkte ook als blikverruimer. Door ook eens over de grenzen te gaan kijken, kwamen nieuwe inzichten aan bod, soms extreme. Maar telkens bleek toch dat een en ander ook realiseerbaar is in ons onderwijssysteem: dikwijl voor de hand liggende mogelijkheden waar men echter te weinig aan denkt doordat men te veel in het huidige (soms enge) systeem is ingekapseld.

Die blikverruimer werkte ook zeer motiverend. Hoeveel daar van zal overblijven, moet uiteraard later nog blijken, maar het is een feit dat velen, doordat ze in contact kwamen met nieuwe methodieken of een andere

onderwijsaanpak, er meer zin in kregen, het terug "zagen zitten". Aan de andere kant deden deze nieuwe "ontdekkingen" ook vragen rijzen, en begonnen sommigen nog meer te twijfelen aan hun bekwaamheid, of vroegen zich af of ze wel voorbereid waren om in het onderwijs terecht te komen. Hoe dan ook, er werd nagedacht, geëxperimenteerd, en men probeerde zichzelf te situeren in die overvloed van gegevens, mogelijkheden en "toekomststromen".

Belangrijk is ook dat deze week bijna volledig door de studenten georganiseerd werd. Dit is vooral belangrijk omdat het wijst op het grote potentieel dat daat zit. Wellicht is dit een triviale vaststelling, maar dit potentieel wordt al te weinig aangesproken of "uitgebuut". Het zou een opdracht voor de "omkadering" moeten zijn om meer met studenten te werken, hen niet als passieve ontvangers te beschouwen. Veel studenten (sommigen toch) zijn actief in één of andere beweging, en hebben daar een "deskundigheid" bereikt die deze van de omkadering op sommige domeinen ver overvleugelt. Dit geldt vooral voor het werken met jongeren, het aanbrengen van bepaalde leerinhouden, het introduceren van nieuwe methodieken, en dergelijke.

Niet alleen zijn de studenten soms deskundiger, ze zijn ook talrijker, en op die wijze kan een zo belangrijke vorming als de leraarsvorming door meer mensen gedragen worden. Enkele mensen kunnen dat niet aan, zij missen vooral de kracht tot motiveren. De aggregatieopleiding wordt dan te veel een vakjesopleiding i.p.v. een vorming tot leerkracht. En dat is een zeer trieste zaak, het onderwijs wordt immers al te vaak verwaarloosd, en toch maakt het een derde deel uit van het leven van de "jeugd". De dag dat men het belang van dat onderwijs (inhoud en vorm) gaat inzien, zal er al een grote stap in de goede richting gezet zijn. Hopelijk is "de week" daar een bijdrage toe geweest.

Er is net een brochure verschenen met een evaluatie van de week, en met de resultaten van de besprekingen, o.a. alternatieve voorstellen voor de aggregatieopleiding. Men vindt er ook een aantal praktische gegevens in (boeken, spelen...). Geïnteresseerden kunnen er een-tje bekomen bij

Germania,
Bogaardenstraat 10.

jo vermeulen

1977: jaar tegen de belgische wapenhandel

"Dag,

Weten jullie dat Pax Christi oproept om 1977 uit te roepen tot het jaar tegen de Belgische wapenhandel? Heel veel informatie heb ik er nog niet over; toch lijkt het mij de moeite waard de studentenbevolking daar achter te krijgen; of is het inderdaad zo dat studenten nog enkel beswgen als er aan hun rechten getoemd wordt?? (...)"

Luk De Rooms

Dank je wel, Luk.

Ondertussen kregen we wel een bundel informatie van het nationaal sekretariaat, waarin de bedoelingen en aktievoorstellen worden bekend gemaakt. Jammer genoeg kwam de informatie iets te laat om de nationale kontaktvergadering van 11 maart aan te kondigen. We veronderstellen echter dat het nog steeds mogelijk is bij de aktie aan te sluiten. Daarom hieronder de doorgestuurd informatie:

WAAROM DEZE AKTIE?

Op 9 februari 11. een nieuw aktiecomité gevormd "Neen aan de wapenhandel - omschakeling wapenindustrie".

De redenen om opnieuw en met meer kracht aktie te voeren tegen de wapenhandel en voor de

omschakeling van de wapenindustrie zijn veelvuldig:

- onverminderd worden, onder toezien van de Belgische regering, wapens verhandeld aan onderdrukingsregimes in heel de wereld en aan landen in konflikt;
- wapenembargo's worden omzeild

door wapens te leveren aan tusenlanden (zo werden tijdens de vrijheidsstrijd in Angola, langs Zaïre Belgische wapens geleverd aan het F.N.L.A.), of door het oprichten van Belgische wapenfabrieken o.a. in Brazilië en Zuid-Afrika;

- het officiële Delcredere-instituut verleent jaarlijks enkele honderden miljoenen kredieten aan de wapenfabrieken, dit als garantie voor landen waarvan men niet zeker is dat ze betalen;
- de vragen in het Parlement worden door de Minister van Buitenlandse Zaken Van Elsandte, afgewimpeld met verwijzingen naar staatsgeheimen en handelsgeheimen; de wetsvoorstellen die een sterkere controle van het Parlement op de wapenhandel

voorstellen (o.m. het wetsvoorstel Glinne) blijven in de ijskast;

-de regering heeft zelf een deel van de wapenhandel in handen: het afgeschreven militair materiaal wordt door de Minister van Landsverdediging aan privé-wapenhandelaars verkocht in ruil voor nieuw militair materiaal;

-in de officiële Belgische handelsmissies zijn bijna altijd vertegenwoordigers van de Belgische wapenfabrieken opgenomen;

-de akties van het Komité tegen de wapentransporten brachten mee dat de B.O.B. zich met de zaak bemoeide, en dat de plaatselijke syndikaten zich tegen het komité keerden, in plaats

vervolg p. 7

van een doelmatige reconversie te eisen.

De meer direkte aanleiding tot een nieuwe aktie is het *Nieuwjaarsprotest* van de Latijns-Amerikaanse groepen tegen de bestelling van 600 miljoen fr. reserveonderdelen voor tanks door de Argentijnse militaire diktatuur. Deze bestelling gebeurde bij de Belgische firma A.S.C.O.S.F.R.L. te Brussel. Dit Nieuwjaarsprotest greep plaats onder het motto "Geen wapens meer aan onderdruk-

WAT KAN ER GEDAAN WORDEN?

Op 9 februari is een eerste bijeenkomst doorgegaan met mensen van het Aktiekomitee tegen de Wapentransporten, de Latijns-Amerika-groepen, Oxfam-Wereldwinkels, Pax Christi Vlaanderen, het Overlegcentrum voor de Vrede, en door Helder Camara geïnspireerde groepen.

Het voorstel is om vanaf begin april een *nationale plakactie* te voeren met als ordewoorden "Stop Wapenhandel. Omschakeling wapenindustrie".

In de week vóór Pasen, meer bepaald op *Goede Vrijdag*, zou de kristelijke gemeenschap voor dit

kingsregimes" en droeg de naam "Aktie 77 tegen de wapenhandel".

Dit gebeuren kan gezien worden als het begin van een "Jaar tegen de Belgische Wapenhandel". Een 40-tal groepen en organisaties verklaarden zich spontaan solidair met de Nieuwjaarsaktie.

Kort voordien had *Helder Camara* te Antwerpen nog voorgesteld de krachten te bundelen in een hoogstnodige aktie tegen de wapenhandel. Heel wat kristenen bleken gevoelig voor deze oproep.

probleem aangesproken worden. Dit o.a. door aan de kerken op Goede Vrijdag een stille protestaktie te voeren met spandoeken "Hoelang nog moeten mensen sterven aan het kruis van de Belgische wapenindustrie?".

Anderzijds zou in het kader van de *1 Mei-stoeten* geprobeerd worden de arbeidersgemeenschap aan te spreken onder het thema "1 Meifeest van de zinvolle arbeid = omschakeling wapenindustrie".

Parallel met deze aktie zal door Pax Christi Vlaanderen en het Overlegcentrum voor de Vrede aan alle volksvertegenwoordigers een brief gestuurd worden met de

vraag zich akkoord te verklaren met het wetsvoorstel Glinne. Ook wordt gewerkt aan een Kommissie binnen de arbeidersbeweging die de omschakeling van de wapenindustrie, met behoud van het bestaande aantal arbeidersplaatsen, zal onderzoeken.

In de loop van de maand april verschijnt eveneens een studie waarin het *aandeel van de Belgische universiteiten in het militair-wetenschappelijk onderzoek* wordt beschreven en aan de kaak gesteld. Verdediging van een land mag geen zaak zijn die louter militair en technisch-ekonomisch bekeken wordt. Terloops kan hier dus ook vermeld worden dat dit nieuwe Komitee de belangrijke nieuwe aankopen voor het Belgische leger op de voet volgt, de publieke discussie hierover wil bevorderen, eventueel aktie voeren. Na het aanschaffen van de F 16-gevechtsvliegtuigen, doen momenteel immers nieuwe militaire aankopen op; het nieuwe radarsysteem AWACS, nieuwe pantservoertuigen voor de infanterie, tanks...

Al deze akties tegen de wapenhandel en voor de omschakeling van de Belgische wapenindustrie zullen zich niet beperken tot het voorjaar. In het najaar zullen ze vast en zeker met nog meer kracht verder gezet worden.

Aktiekomitee "Neen aan de wapenhandel - Omschakeling wapenindustrie"
Kleine Beerstraat 20
2000 Antwerpen

Luk De Rooms,
Brusselsestraat 165, K.X411
3000 Leuven

DE KONING & ZIJN ONDERDANEN

Terwijl Hare Majesteit Koningin Fabiola op 10 maart jl. een bezoek bracht aan de studenten van de USFIA en het RUCA in Antwerpen, bolde Zijne Koninklijke Hoogheid Boudewijn I naar Leuven. En dit in het kader van de verdeling der huiselijke taken van het Koninklijk Huis.

Omdat de studenten aangedrongen hadden zonder protokol te werk te gaan, zat Onze Vorst zelf achter het stuur van Zijn DAF. De aankomst aan het A.S.R.-sekretariaat was voorzien om slijp 12.30u. De Koning werd echter op de Bondgenotenlaan opgehouden door een manifestatie van de studenten Rechten, die protesteerden tegen de afbraak van het studiebeurzenstelsel en de hervorming van het universitair onderwijs. Wat de Vorst dus meteen wist.

Om 12.45u belde Boudewijn I, Koning der Belgen, aan bij de A.S.R.; vooreerst had Hij nog even moeite om een parkeerplaats te vinden. Waar voorzien was dat Zijne Majesteit zou ontvangen worden door de voorzitters van de raden, kon er echter geen enkele op het appel verschijnen; de voorzitters van de kringraad en de sportraad waren fakultair in beslag genomen; deze van ISOL was hoogdringend aan een beetje vakantie toe; de voorzitter van sociale raad stond aan Alma II reclame te maken voor de - wegens succes herhaalde - rondleiding in de Alma-keuken; en de president van kultuurraad moest nog een belangrijke tekst afwerken.

Ramp boven ramp kwam iemand nog dringend een stencil op 1.500 exemplaren laten afdraaien, zodat de enige aanwezige de Koning voorstelde even rond te kijken op het kantoor. Wat Zijne Majesteit dankbaar aanvaardde, want zoals je weet is Hij zeer geïnteresseerd in het bedrijfsleven. Boudewijn I verontschuldigde zich even, ging buiten en kwam even later terug met een gele veiligheidshelm op het Koninklijke Hoofd, zoals de Vorst dit steeds pleegt te doen bij bedrijfsbezoeken.

Onze Vorst liet zich met de glimlach informeren over de werking van de stencilmachine. Wegens Zijn grote belangstelling, werd Hem gevraagd of Hijzelf niet eens een verslagje op 25 exemplaren wilde afdraaien, wat Hij dadelijk en enthousiast accepteerde. Naderhand ondertekende Hij eigenmachtig een faktuurijtje voor dit werk.

Het was nog te vroeg om naar Alma II een simpel maal te gaan gebruiken daarom werd de nog resterende tijd besteed aan het "gans-universitair-spel". De Vorst had echter pech en werd op nr. 12 door De Croo "weg-ge-numerus-claudeerd". Wat de Vorst meteen een duidelijk inzicht verschaften in de problemen i.v.m. deze materie.

Om exakt 13.30u posteerde de Koning zijn wagen aan Alma II. Met een minzame glimlach stelde Zijne Majesteit vast dat deze universiteit toch nog katholiek is, gezien de muren rondom het studentrestaurant volgeplakt waren met groene affiches "God is niet ver - Jezus is de weg". Zijne Koninklijke Hoogheid werd er echter op attent gemaakt dat de plakkers eenvoudigweg alle affiches die er oorspronkelijk hingen (ook voor activiteiten die nog doorgang moesten vinden, waaronder die van de veertiendaagse) hadden overplakt.

Wat de Vorst ten stelligste afkeurde. De affiches "Verboden te plakken, deden Boudewijn I even fronsen.

Binnen het restaurant schoof de Koning gedwee aan voor het ticketenloket, alwaar Hij 77 fr moest neertellen bij ontbering van een studentenkaart. Toen Hij bij de zelfbediening aanschoof, beloofde Hij dan ook de problemen rond de sociale sektor ernstig te onderzoeken.

De Vorst liet zich verleiden tot een eenvoudig tomatensoepje, een kotelet-spinazie met frieten en een bekertje yoghurt als dessert.

Toen Hij dit alles in alle rust genuttigd had, kon Zijne Majesteit nog net het laatste geleide bezoek aan de Alma-keuken meemaken, een bezoek dat hij ten zeerste kon appreciëren.

Daar toch aanwezig op de campus van Pol & Soc, besloot de Vorst een bezoek te brengen aan een les. In het A.V.-auditorium viel Hij echter midden in een algemene vergadering van de kring Politika, alwaar een professor de problemen i.v.m. aggregaat uitzetste. De Koning had even moeite om een zitplaats te bemachtigen, daar de kollegezaal uitpuilde van het volk. Maar een dergelijke manifestatie wilde Hij absoluut volgen. Toen het bij het einde van de vergadering uitdraaide op een stemming over al dan niet staken tegen de regeringsmaatregelen i.v.m. het onderwijs, stak Boudewijn I enthousiast de hand op en vervoegde alzo de meerderheid pro-stakers.

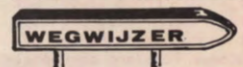
Deze aktiviteit deed de Vorst alle begrip voor tijd vergeten, zodat het geplande bezoek aan het Sportkot en enkele studentendiensten niet meer kon doorgaan (de Koning was trouwens zijn sportuitrusting vergeten). De Koning nam dus afscheid en ijde terug naar het Koninklijk Paleis. Daar wisselde het Echtpaar hun indrukken van de dag uit tijdens het diner, waarna zij Hun beste pak aantrokken om 's avonds in de Stadsschouwburg van Leuven een voordracht in de reeks 'Exploration du Monde' mee te ma-

ken. De aanwezigheid van de vele rijkswachters aan dit gebouw werd hierdoor verklaard.

Jammer genoeg werd die avond door andersdenkenden verstoord en bekogelden de aanwezigen met tomaten en eieren, waarvan ook het Koninklijk Echtpaar een deel van inkasseerde. Dit was des te meer jammer, vermits Onze Vorsten zich perfect kunnen uitdrukken, zowel in het Nederlans, Vlaams, Spaans als Zeïrees.

De Koning zal Zich zeker het bezoek op 10 maart aan Leuven blijven herinneren.

mick

Het ligt in de bedoeling van Experience India - het welk een initiatief is van de Indiase regering - om een reis naar India en Nepal op een andere wijze te presenteren dan de geijkte reisburo's gewend zijn te doen. Dit geldt zowel wat betreft de finatiële kant als het organisatorisch aspect.

Onze mensen bieden jongeren de kans om op een eigentijdse wijze - met durf en eigen initiatief - deze twee landen te kunnen ervaren.

Zij willen bewust ingaan tegen de traditionele hoge prijzen, de overorganisatie en het te sterk geleid karakter van groepsreizen. Men biedt je integendeel de kans om zelf je eigen reis in handen te nemen en waar je dat wenst toch nog beroep te kunnen doen op de begeleiders.

Wat hebben zij je te bieden ?

Er is vooreerst een basisprogramma van 3 tot 9 augustus in Bombay en Aurangabad dat verder kan aangevuld worden met allerhande keuzeprogramma's (in bv. Delhi, Kashmir, Nepal ...) . Basisprijs voor bv. 1 week Delhi en 1 week Bombay/Aurangabad van 27 juli tot 9 augustus = 24950 F.

EXPERIENCE INDIA, Regastr.4 Leuven tel. 016/227929
KRINGRAAD, Bogaardenstr.3 Leuven

Rauw Leed

TEATER PROVIZWAAR

RAUW LEED - THEATER PROVEZWAAR.

Rauw Leed is de tweede produktie van theater Provezwaar, een Leuvense onafhankelijke jongere amateurstoneelgroep. Het eerste stuk dat ze brachten "De zjeigt sewuizig" - de jeugd van tegenwoordig, werd een succes, zij het dan weliswaar in beperkte kring (collegepubliek).

Net als "De zjeigt van sewuizig" werd "Rauw Leed" geschreven door Herman Van Eyken, die bovendien de regie voert en ook wel de spil van theater Provezwaar genoemd mag worden. Deze driedubbele funktie kan als een belangrijk voordeel beschouwd worden. Immers binnen de ontwikkeling van het concept wordt rekening gehouden met de beperking waaraan de groep gebonden is, zodat ze op min of meer adequate wijze kunnen worden ontvangen. Aan de basis ligt deze keer het album "Berlin" van Lou Reed. Nochtans is het geen klassieke dramatische bewerking ervan geworden. Het stuk is gebouwd op een doorlopende confrontatie van enerzijds het wel en wee van een equipe die werkt aan een Andy Warhol-hologram (een 3 D-film) en anderzijds een interpre-

tatie van het thema van 'Berlin' (een falikant aflopende liefdesgeschiedenis). Het is minder de bedoeling een verhaal te vertellen dan wel een sfeer weer te geven: defaitisme, wanhoop... Deze vreemding wordt benadrukt door het pop-art geïnspireerd

het pop-art geïnspireerde decor: een assemblage met o.a. etalage poppen binnen de entourage van een New Yorkse bar. De quasi-sombere sfeer en de a-traditionele benadering: het lijkt allemaal misschien nogal moeilijk. Echter, het stuk geeft geen moraliserende prententie en de grootste bekommernis blijft noem het maar entertainment.

Theater Provezwaar
"Rauw Leed": tekst en regie:
Herman Van Eyken
Zael Heiland, Waversebaan 220
Heverlee (Leuven)
Zondag 3 en Maandag 4 april: 20.15
Kaarten 70 F (voorverk.) CJP: -10 F
85 F (avond zelf)
Voorverk.: Appel, Ravenstr.
Lavor (Oude Markt)
Kultuurraad (H. Geeststr.)

lente-feest wat hoe waar wanneer

Op woensdag 4 MEI 1977 staan er nog wel parkeermeters op de Oude Markt, maar toch voor één keer geen auto's. In de plaats daarvan een tent (een grote,

wel te verstaan), en veel ruimte. Voor het lente-feest van KULTUURRAAD, zoals je al lang gesnapt hebt. Vanaf 14u begint het feest.

Voorzien zijn:

- * Luizenmarkt waar je oude of minder oude spullen kwijt of rijk kunt worden.
- * Krea-beurs: alle mogelijke manieren om zelf creatief je tijd rond te krijgen worden er voorgesteld, en uiteraard de mogelijkheid geboden om zelf eens te proberen: weven, zeefdruk, makramé, rietvlechten, pottenbakken, emailleren, fotografie, klompenmaken...
- * doorlopende animatie: poppenkast, optredens van succesgroepen van het Open Podium, sportmogelijkheden, fanfare, en een grote naam in de wereld van de Vlaamse rock of folk of kleinkunst of hoe noem je dat tegenwoordig.
- * 's Avonds in de tent van 20 tot 23u: groot Volksdansbal.

Het wordt dus prachtig, zeker als het weer goed is (zon en zo) en vooral als er mensen iets te bieden hebben of eens langs komen kuieren (en blijven plakken). Vooral als er mensen iets te bieden hebben, zeggen we. Als je met of zonder je vrienden een standje zou willen hebben op de Luizenmarkt of in de krea-beurs, laat Kultuurraad den iets weten, liefst persoonlijk of schriftelijk.

Hou ondertussen 4 mei vrij. Het wordt groots, zeker als jij erbij bent.

Kultuurraad
H. Geeststraat 90
3000 Leuven

HAP

Velen denken dat Gezonde Voeding hetzelfde is als Makrobiotiek. Makrobiotiek betekent letterlijk 'praktijk' om 'groot leven' tot stand te brengen. Deze praktijk wortelt in het principe van de oude Chinese Yin-Yang tegenstelling, die door zijn komplementaire dynamiek het veranderingsproces zou veroorzaken.

We zullen hier niet verder over uitwijden, maar het moet duidelijk zijn dat het niet noodzakelijk is deze filosofische fundamenten aan te nemen om toch gezond te kunnen eten. Het moet ook duidelijk zijn dat men nauwelijks buiten bepaalde basisideeën denkt, al was het bijvoorbeeld het aannemen van een hechte (en bedreigde) band tussen natuur en mens.

Het "kookboek voor natuurvoeding en makrobiotiek", uitgegeven door

Lima - Sint-Maartens-Latem, begint met een theoretische uiteenzetting. Zij wijzen op de algemene waardeverwarring die ook tot uiting komt in de landbouw, waar het voedsel "de levende stof" die de verzadigbare fundamentele behoeften moet bevredigen" verwisseld wordt met "levenloze materialen, bestemd om de onverzadigbare secundaire (kunstmatige) behoeften te bevredigen". Ook het sneeuw-baleffekt wordt aangestipt: landbouwprodukten + kunstnestsstoffen (grotere en snellere produktie) = verzwakte planten + pesticiden (bescherming tegen de selekterende natuur) = verzwakte verbruikers + scheikundige geneeskunde, enz.

Griezelig is dearentegen een lange passage waar Mr. (meester) Mishiot Kushi gesiteerd wordt:

deze legt uit dat "de keuken de verhevenste onder alle menselijke kunstuitingen is" en dat deze kunst, "bijna uitsluitend aan de vrouw voorbehouden is". Echter "ongelukkigerwijs heeft de moderne vrouw haar hoger doel dat in haar taak als levensverwekker besloten lag, vergeten..." en is zij "een eenvoudige mededingsster van de man geworden."

"De intrede van de vrouw in de sfeer van de activiteiten aan de man eigen, is het begin van ont-aarding van de mensheid en niet eerder dan de bijdrage van de vrouw tot de levenstaak in ere zou hersteld zijn, zal het mogelijk zijn de orde in deze wereld terug te vinden". Namelijk "de vrouw die gewetensvol voor haar familie en voor de maatschappij kookt, vervult een verhevenere taak dan zij die het mogelijk maakten het Romeinse rijk tot bloei te brengen".

En als dat geen troost is! Tot zover het kookboek waar tussen haakjes vierhonderd heerlijke recepten in staan.

Toch is het goed een aantal macrobiotische "stellingen" over te nemen die, elk mens met gezond ver-

stand (gezonde geest in een gezond lichaam) als vanzelfsprekend zou aannemen:

- eet slechts zuiver, volwaardig, natuurlijk geteeld voedsel
- eet het seizoenvoedsel dat in uw eigen streek verbouwd wordt
- kouw
- eet als je honger hebt
- eet in een sereine sfeer, en wees dankbaar voor het voedsel
- doe aan lichaamsbeweging in open lucht

Scientisme, ontmythologisering, wereldvervreemding, oorzaken van een ziekte waarvan het symptoom bij uitstek individuele en kollektieve angst is. Deze angst poogt men te verbergen door ongebredelde konsumptie, konsumptie van voedsel, van drank, van luxe, van boeken, van politieke ideeën, van esoterische filosofieën, van kunst, van natuur, van muziek, van vriendschap, etc.

uit: Kookboek voor natuurvoeding en makrobiotiek", Lima.
Lima-nieuws nr. 8

DINSDAG 22 MAART

De andere film met "Asylum" met-debat m.m.v. S. De Batselier 20 u in Audit. M. (Psych.instit.) inkom 40 fr.

Basiskursus Marx.Economie (II) om 20 u in Hendelskot 01.13 (Polek)

Theaterfestival 'American One-acts' met IMPROMPTU, The Bodybuilders, The Lottery om 20 u 30 in het Huis van Chièvres (org. Germania)

* De ondergang van het wereldbeeld, lezing door Prof. Wildiers in de Kleine Aula om 17 u (org. Vlaamse Leergangen & Fac.Godgel.)

aktivitips

WOENSDAG 23 MAART

Film "Asylum" om 20u en 22 u in A.V. 01.12 (org. De Andere Film Leuven)

Basenland-avond om 20 u inde Valk lok. 00.11 (org. Werkgr.Arbeid)

Theaterfestival 'American one-acts' programma cf. di. 22 om 20 u 30 in Huis van Chièvres

DONDERDAG 24 MAART

Jan Puimege om 21 u in Medica, Tervurse str. 9

over
and
out...